

Escoles concertades

Dm, 7/01/2014 per Francesc Riu i ...

[Nou ardor](#)

El debat sobre qüestions relatives a l'educació és un debat no fàcil, per motius molt diversos. Una de les dificultats té relació amb l'ús abusiu d'algunes expressions quan ens referim als centres escolars. Potser val la pena parlar d'un cas molt concret, ara que comencem l'any 2014 i caldrà tornar a parlar dels *concerts educatius*.

Cap problema a l'hora de distingir entre *centres públics* i *centres privats*, per raó de la seva titularitat: els primers són de titularitat pública, mentre els titulars dels centres privats són persones físiques o jurídiques de caràcter privat.

No tot és tan clar quan ens referim als centres privats que han accedit al règim de concerts amb l'Administració pública: són els *centres concertats*. Però hi ha una tendència estranya a considerar-los *centres sostinguts amb fons públics*. És un greu error, que sovint ha motivat que aquests centres privats hagin estat considerats anàlegs als centres públics, quan continuen mantenint la seva naturalesa jurídica com a centres privats, amb totes les conseqüències.

La realitat es desfigura quan s'utilitzen termes i expressions inadequats. Quina és, doncs, la realitat? Molt fàcil: en els centres concertats, són només els ensenyaments objecte de concert els que són *pagats* parcialment amb fons públics, amb una finalitat concreta: que aquests ensenyaments siguin més accessibles a les famílies. És a dir, els centres privats mai no són sostinguts amb fons públics, sinó que ho és només una part de la seva oferta educativa: els ensenyaments curriculars que han justificat el concert amb l'Administració pública.

Així es pot entendre més fàcilment que sigui l'Administració educativa la que, per delegació del titular del centre concertat, hagi de fer efectiu el pagament dels salaris dels professors dedicats a impartir els ensenyaments objecte del concert. És a dir, l'Administració educativa només sosté amb fons públics una part de l'oferta educativa del centre concertat; no *sosté* el centre concertat, sinó que només *paga*, totalment o parcialment, allò que alguns pares d'alumnes haurien de *pagar* si el centre escolar no hagués accedit al règim de concerts. En el fons, els destinataris del finançament públic són les famílies dels alumnes que cursen els ensenyaments que són objecte de concert, no pas el centre concertat!

Aquí algú podria replicar: Si això és així, per què sovint s'afirma que els centres concertats són centres sostinguts amb fons públics? Per ignorància? Potser per malícia? Aquesta és la qüestió!